

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਭੰਡਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

ਮੇਸਰਸ ਇੰਡੋ ਯੂਰੋਪੀਅਨ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਕੰਪਨੀ, ਦਿੱਲੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1952 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 8.

1954

14 ਅਕਤੂਬਰ--

ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀ-ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ-ਜਿਸ 'ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ-ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜ ਜੋ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ-ਖੋਜ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁੱਠ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ-ਲੱਭਣਾ, ਦੀ ਵੈਧਤਾ.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਫਰਮ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਐਂਟਰੀ, ਪਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਕੁਝ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ।

ਨਾਰਾਇਣਦਾਸ ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੇਂਦਰੀ (1), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਬਿਲਡਿੰਗ, ਚਰਚਗੇਟ, ਬੰਬਈ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੰਡੋ-ਯੂਰਪੀਅਨ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਕੰ., ਦਿੱਲੀ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 (1922 ਦਾ ਐਕਟ XI) ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1939 (1939 ਦਾ ਐਕਟ VII), ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਸੀ.ਜੇ. ਜੈਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਏ.ਐਨ. ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.-ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਕੀ ਇਹ 17 ਜਨਵਰੀ, 1944 ਨੂੰ 30,500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਈ-ਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਕੁਝ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

(1) 22 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 18

ਇਹ ਸਵਾਲ ਮਾਰਚ, 1944 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਸਾਲ (ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45) ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਮੇਸਰਸ ਇੰਡੋ-ਯੂਰਪੀਅਨ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਸੀ। 47,500 ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 17,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਆਈਟਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ। 30,500 ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. ਫਰਮ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ 30,500 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਆਈਟਮ 17 ਜਨਵਰੀ, 1944 ਨੂੰ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਸੇਠ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਨਾਮ ਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਅਤੇ ਚੀਨ. ਇਸ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਬਾਰੇ ਸੇਠ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਜੈ ਚੰਦ, ਜੋ ਸੇਠ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਿੱਤਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜਨਵਰੀ, 1944 ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। 31,000 ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਪੈਸਾ ਬੀਕਾਨੇਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ 21,000 ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ. ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਬਿਜੈ ਚੰਦ ਤੋਂ ਲਏ ਅਤੇ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ। ਬਿਜੈ ਚੰਦ ਫਿਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਮੈਸਰਸ ਹਿੰਡਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ, ਸਬੰਧਤ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 15 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਰੁ. 20,000 ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਫਲਸ਼, ਜੇ. ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ ਨੂੰ, ਰੁ. ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਫਰੰਟੀਅਰ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਸ ਹਿੰਡਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 21,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਮਾਰਚ, 1944 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ, ਰੁ. 4.500 ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 4 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਮੈਸਰਸ ਹਿੰਡਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 4.000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ 29 ਮਾਰਚ, 1944 ਨੂੰ, 21.000 ਮੈਸਰਸ ਹਿੰਡਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੈਸਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਘ ਮਾਦੀ 5 ਸੰਬਤ 2,001 ਨੂੰ ਚੁਰੂ ਵਿਖੇ ਬਿਜੈ ਚੰਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਜਨਵਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਤਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਜੈ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਠ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। 30,500 ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਸਨ।

ਭਾਰਤ- ਚੁਰੂ ਵਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਜੇ ਚੰਦ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲ-ਆਫ ਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਸਨ-ਜੇ. ਅਖੌਤੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ "ਕੀ ਇਹ 17 ਜਨਵਰੀ, 1944 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 30,500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਖਾਤਾ," ਅਤੇ ਦੂਜਾ, "ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਕੁਝ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।?" ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਪਾਈ ਗਈ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਨਰਾਇਣਦਾਸ ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੈਂਟਰਲ (1), ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਤੇਂਡੋਲਕਰ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ।

(1) 22 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 18

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਕੀ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕੁਝ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸਥਾਨ ਜੈਪੁਰ ਤੋਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਪੈਸਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟਾਂ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੇ ਅਣਦੱਸੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਕਿ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਫਰਮ ਦੇ ਅਣਦੱਸੇ ਮੁਨਾਫੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੋਝ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ ਅਸਲ ਰਿਮਿਟੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਫਰਮ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਪੈਸੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਫਰਮ ਦੇ ਅਣਦੱਸੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਫਰਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਈ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਵਿਚੋਲਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਭਾਗ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣਾ ਕਿ ਰਕਮਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਅਣਦੱਸੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ

ਜੱਜ ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ- "ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਭਾਗ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਈਮਾਨੀ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੁਝ ਇਮਾਨਦਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹਨ। ਰਾਜ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੋਚਣਾ ਪਏਗਾ. ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪਾਰਟਨਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਫਰਮ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਪੈਸੇ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟਨਰ ਜਾਂ ਅਜਨਬੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਈਮਾਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਪੈਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਫਰਮ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੈਸੇ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਅਜਨਬੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਉਹ ਪੈਸੇ ਸਨ ਜੋ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਸੁੱਟੇਗਾ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜੈ ਚੰਦ ਨੇ ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਗਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। , 1944, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸੇਠ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਕਮਾਂ ਕਢਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਡਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਮਾਨ ਰਕਮਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ., ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਫਰੰਟੀਅਰ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਜੈ ਚੰਦ ਨੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਐਡਵਾਂਸ ਲਈ ਸੀ। 21,000 ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ, ਚੁਰੂ ਵਿਖੇ, ਜੋ ਕਿ 29 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਮੇਸਰਸ ਹਿੰਡਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਕਹਿ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤੀ ਸੰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਸਿਖਿਆ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਸਰਸ ਨੂੰ ਇੰਡੋ-ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਫਰਨਿਸ਼ਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਅਣਦੱਸੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਜੋਂ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰੇਕ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਹੋਰ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਈਟਮ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਈਟਮ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। .

ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸੇਠ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 30,500 ਰੁਪਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮ 'ਤੇ ਪਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਫਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਲਾਗਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ। 250

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Name of Translator: Sh. Harminder Singh